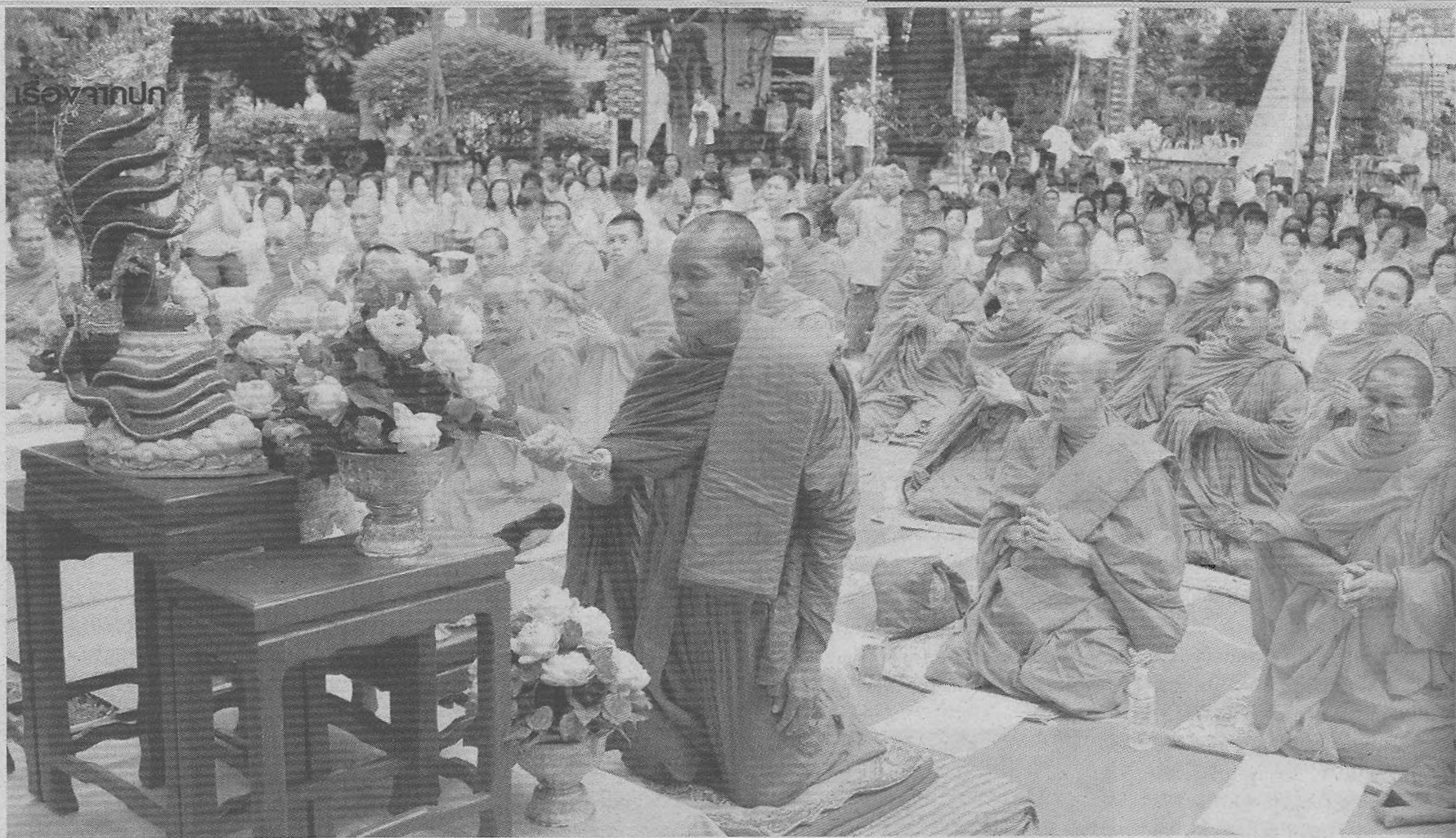

เรื่องจากปก

เหตุไฉนจึงชื่อ ‘หลวงปู่’ พระผู้มาจากดำไก่หล่น ศูนย์รวมธรรมชาติและพลัง

หลึ่งเหตุการณ์วิกฤติเศรษฐกิจ ปี 2540 ผู้ประกอบการทางธุรกิจ และมนุษย์เงินเดือน ล้วนบอบช้ำกันถ้วนหน้า ผู้คนจำนวนมากต่างแสวงหาที่พึ่งทางใจ

และ ‘หลวงปู่พุทธอิสระ’ แห่งวัดอ้อน้อย (ธรรมอิสระ) จ.นครปฐม เป็นภิกษุรูปหนึ่งที่ผู้คนจำนวนมากศรัทธาและปรารถนาตัวเป็นศิษย์

ในห้วงเวลานั้น ลูกศิษย์ลูกหาต่างเรียกท่านว่า ‘หลวงปู่’ อย่างสนิทปาก แม้จากบุคลิกภายนอก ท่านน่าจะอยู่ในวัยเพียงสี่สิบต้นๆ

คนที่เพิ่งพบท่านมักมีข้อสงสัยว่า ท่านยังไม่ชราภาพมากนัก ทำไมจึงเรียกหลวงปู่?

ในการเทศน์ครั้งหนึ่ง ท่านตอบว่า เป็นเพราะหลวงตาแหวน และฤาษีลิงดำเรียกท่านเช่นนั้น คนอื่นๆ จึงเรียกตามกันมา

หลายคนเชื่อว่าท่านคือ ‘หลวงปู่พระครูเทพโลกอุดร’ บ้างก็ว่าเป็น ‘พระอริยสงฆ์จากทิเบต’ กลับชาติมาเกิด ด้วยประสบการณ์เร้นลับและอภิญญาญาณสมบัติที่ท่านมี ซึ่งท่านไม่ได้ตอบรับหรือปฏิเสธ

หลวงปู่พุทธอิสระ ได้เล่าถึงชีวิตช่วง

แรกที่เข้าสู่ร่มกาสาวพัสตร์คราวที่ไปบวชที่วัดคลองเตยใน ว่า

“หลวงปู่บวชใหม่ๆ พรรษาแรก เป็นที่รู้กันว่าไร้ญาติ ไม่มีญาติจะอนุเคราะห์ บวชคนเดียว แยกใครจิวร ไปเดินรอบโบสถ์เสร็จแล้วก็ไปนั่งรออุปัชฌาย์ในโบสถ์คนเดียว อุปัชฌาย์ยังถามว่าหนีคิดมิบบวชหรือเปล่า ญาติตายหมดแล้วหรือ คือไม่เชิงหนีญาติบวช เราขออนุญาต เขาก็พยักหน้า เราก็หนีไปบวชเอง ไม่อยากให้อาจารย์ญาติหาเงินหาทองซื้อผ้าไตรบริวารด้วย

ตัวเอง สมัยนั้นพันกว่าๆ หรือสองพันก็นับว่าไ้แล้ว

“พอบวชแล้วก็นอนป่วยในกุฏิสามวัน ไม่ได้ลุกออกจากกุฏิ ข้าวก็ไม่ได้ฉัน กินแต่น้ำ เพราะไม่ได้บิณฑบาต จนทำอะไรไม่ได้ มองพระพุทธรูป นอนแล้วก็นึกว่าเห็น เราจะทำลายตอนไหนจะละมั้ง ได้ยินเสียงพระพุทธรูปพูดให้ฟัง ฟูฟาดหรือเปล่าไม่รู้ ‘อิตตาหิ อิตตาโน นาโถ ตนแลเป็นที่พึ่งแห่งตน’ มันมีพลังขึ้นมาอย่างประหลาด รู้สึกกระชุ่มกระชวย ลูกขึ้นมาต่อสู้กับความ

รู้สึกเพลีย และความป่วยทางกาย เอาชนะ
มันได้ในบัดดล ลูกขึ้นมาล้างหน้าล้างตา
เช็ดตัว นุ่งสบงครองจีวร สะพายบาตร
ออกบิณฑบาตตอนเช้ามืด ได้ข้าวมาและ
เริ่มฉัน ฉันมือเดียวมาตลอด”

ระหว่างนั้นถามพระแก้ว ถึงวิธีการ
ทำกลด ท่านฝึกทำอยู่หนึ่งเดือน พอเดือน
ที่สามก็เริ่มออกธุดงค์ โดยฝึกฝนตัวเอง
มาตลอด

“ขณะเดินบิณฑบาต ก็พยายามทำ
ความรู้เนื้อรู้ตัว เข้าใจแต่เพียงว่าเราต้อง
ค้นหาตัวเองให้ได้... เราไม่ได้รู้เลยว่า การ
ค้นหาตนเองโดยทางตรงและทางอ้อม คือ
การฝึกสติโดยปริยาย เวลาจะไปสอบนัก
ธรรมตรี โท เอก ก็อ่านหนังสือด้วยตนเอง
ไม่ได้เรียนในโรงเรียน ช่วงนั้นสังคม
ไม่ยอมรับ เขาหาว่าบ้า เห็นเราไปนอนใน
หลุมซีเป็นอาทิตย์ เป็นเดือน เขาว่าบ้าแล้ว
ไปจัดโรงศพคนตายทั้งกลม ขออนุญาตฝัง
เขาเจ้าของศพ... หลังออกจากโรงศพไป
อยู่ในถ้ำ ถ้ำนั้นมีงูเต็มไปหมด” หลวงปู่เล่า
ระหว่างการเทศนาให้ลูกศิษย์ฟัง

ส่วนตอนที่ไปอยู่ในถ้ำ หลวงปู่
จำไม่ได้ว่านานเท่าใด รู้แต่ว่าเข้าทาง
มุกดาหาร แต่หลังออกสมาธิไปออกที่
เทือกภูเขาควาย หลี่ผี ประเทศลาว และ
มาทราบภายหลังว่าคนเรียกถ้ำนั้นว่า
‘ถ้ำโพธิสัตว์’ แต่ถ้ำที่หลวงปู่ไปบ่อยๆ
ระหว่างธุดงค์คือ ถ้ำไก่อหล่น ซึ่งตั้งอยู่ใน
ต.หนองพลับ อ.ห้วยหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์
แม้สร้างวัดอันน้อย ที่จังหวัดนครปฐมแล้ว
ในช่วงปลายปี 2535-2536 ท่านก็ยังไป
พำนักที่นั่น

ว่ากันว่า ‘ถ้ำไก่อหล่น’ เป็นศูนย์รวม
แห่งธรรมชาติและพลัง โดยลักษณะพื้นที่
เป็นลานกว้างกลางหุบเขา คล้ายมังกร
คาบแก้วนอนโอบรายล้อมบริเวณพื้นที่
ราบลาดต่ำจากลานต้นไทรใหญ่ มีเขื่อน

ของชลประทาน และต้นไม้ขึ้นเขียวชอุ่ม
ลูกศิษย์คนหนึ่งบันทึกไว้ว่า หลวงปู่
เล่าให้ลูกหลานฟังว่า ถ้านี้เป็นสถานที่ที่
มีอาณานิคม มีพลังจากธรรมชาติ เป็นจุด
ศูนย์รวมของพลังจักรวาล มีองค์ประกอบ
ครบทั้งห้า คือ ภูเขา ถ้ำ ป่า น้ำ (เขื่อน)
ฟ้า (เพดานกลางถ้ำเป็นปล่องมองทะลุไป
ยังท้องฟ้า) และถ้ำแห่งนี้เคยมีพระโพธิสัตว์
มาพำนักแล้ว 5 พระองค์ หลวงปู่ได้สร้าง
เจดีย์เบญจมหาโพธิสัตว์เอาไว้ภายในถ้ำ
เล็กๆ..

หลวงปู่พุทธอิสระ เริ่มเป็นที่รู้จักกว้าง
ขวาง จากเหตุการณ์ที่วัดท่าซุง ในตอนนั้น
'หลวงพ่อกุญแจลิ้งดำ' ได้เลื่อนสมณศักดิ์ มี
พระและภรรยาสเดินทางไปแสดงมุทิตาจิต
มากมาย หลวงพ่อกุญแจลิ้งดำบอกว่าวันนี้
จะมีพระสำคัญมาที่วัด เมื่อหลวงปู่ไปถึง
ก็ไม่มีใครสนใจท่าน ครั้นหลวงพ่อกุญแจ
ลิ้งดำบอกว่า หลวงปู่คือพระรูปสำคัญที่
ท่านเฝ้าถึงเอาไว้ ก็มีคนมารุมล้อมจำนวน
มาก เมื่อท่านเทศน์ก็มีคนมาฟังล้นหลาม

0 0 0

หลวงปู่พุทธอิสระ หรือ พระสุวิทย์
ธีรธมโม (ฉายาปัจจุบัน) เป็นชาวกทม. แต่บรรพบุรุษตั้งรกรากอยู่ที่จังหวัดนครปฐม
โยมพ่อชื่อ ชมภู โยมแม่ชื่อ อัมพร
ทองประเสริฐ เกิดวันที่ 1 มกราคม 2499
การเรียนทางโลกไม่จบชั้นประถมปีที่ 4 ส่วน
การเรียนทางธรรม จบนักธรรมเอก

เริ่มบวชเรียน ครั้งแรกเมื่ออายุ 20 ปี
โดยบวชที่วัดคลองเตยใน เขตคลองเตย
กรุงเทพฯ มีพระครูธีรภาณินท์ เจ้าอาวาส
วัดคลองเตยใน เป็นพระอุปัชฌาย์

บวชได้พรรษาเดียว ก็สึกออกไปเป็น
ทหาร 2 ปี หลังเสร็จภารกิจทางทหาร ก็กลับ
มาบวชใหม่ที่วัดเดิม เมื่อวันที่ 16 มกราคม
2526 โดยมีพระครูธีรภาณินท์ เจ้าอาวาส
วัดคลองเตยใน เป็นพระอุปัชฌาย์เช่นเดิม
และพระครูวรกิจวิวัฒน์ เจ้าอาวาสวัดภาชี
เขตคลองเตย กรุงเทพฯ เป็นพระกรรมวาจา
จารย์ พระครูวินัยธรสมพงษ์ วัดคลองเตยใน
เป็นพระอนุสาวนาจารย์ ได้รับฉายาว่า

'ธมฺมธีโร' แปลว่า 'ปราชญ์ทางธรรม'

ท่านอยู่วัดคลองเตยในประมาณ 6 ปี
ก็มาสร้างวัดอ้อน้อย ที่ตำบลห้วยขวาง
อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ใน
ปี 2532 โดยอุปาสิกาทองหล่อ วิสุทธิผล
เป็นผู้บริจาคที่ให้

ทั้งนี้ หลวงปู่ได้ก่อสร้างวัดและวาง
รูปแบบตามตำราโบราณและตามหลักพิชัย
สงคราม ซึ่งการพัฒนาและจัดสร้างทุก
ขั้นตอนได้ใช้แรงงานภิกษุ-สามเณร
ภายในวัดเป็นส่วนใหญ่ ในระยะเริ่มแรก
มีพระภิกษุ 2 รูป เณร 3 รูป ต่อมาทาง
วัดได้รับพระมหากรุณาธิคุณ จากสมเด็จพระ
บรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร
ทรงพระราชทานไม้และกระเบื้องมุงหลังคา
ที่รื้อจากพระตำหนักในกองทหารมหาดเล็ก
รักษาพระองค์ ถวายแก่วัดอ้อน้อยเพื่อ
ใช้ในการก่อสร้างถาวรวัตถุภายในวัด มี
ญาติโยมบริจาคซื้อที่ดินจนพื้นที่วัดขยาย
เป็น 80 ไร่

เมื่อสร้างวัดเรียบร้อยท่านก็ให้พระลูก
ศิษย์ดูแลวัด ส่วนท่านก็ออกธุดงค์เพื่อ
ฝึกฝนปฏิบัติธรรมเป็นเวลากว่า 5 ปี

หลวงปู่พุทธอิสระ กลับมาปกครอง
วัดอ้อน้อยอีกครั้ง เมื่อได้รับแต่งตั้งให้เป็น
เจ้าอาวาสเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2538 และ
จัดพิธีผูกพัทธสีมาปิดทองฝังลูกนิมิตใน
วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2542 โดยสมเด็จพระ
ญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราชฯ
ได้เสด็จพระราชดำเนินเป็นองค์ประธานจุ
เทียนชัย ในพิธีผูกพัทธสีมาฝังลูกนิมิต
ของพระอุโบสถ

ปี 2542 ก่อตั้งมูลนิธิธรรมะอิสระขึ้น
ภายในวัด โดยหลวงปู่ นำปัจจัยส่วนหนึ่งที่
ประชาชนบริจาค จำนวน 1 ล้านบาท
มาเป็นทุนก่อตั้ง ■

หมายเหตุ : ข้อมูลจากหนังสือ
ประสบการณ์ทางจิตวิญญาณแห่งศิษย์
พุทธะ โดยคณะศิษย์หลวงปู่พุทธอิสระ
ตีพิมพ์ครั้งแรกในนิตยสารเนชั่นสุดสัปดาห์
ฉบับ 378 กันยายน 2542 และ

www.onoi.org